கிறிஸ்துவின்

அருள் வேட்டல்

ஆக்கியோர் :

திருவாளர் - திரு. வி. கலியாணசுந்தரனார்

மூன்றாம் பதிப்பு

சாது அச்சுக்கூடம்

இராயப்பேட்டை, சென்னை - 14

1956

 [விலை அணா 6

அணிந்துரை

மனிதன் எப்படியாவது பாவஞ் செய்துவிடுகிறான். பாவத்தினின்றும் விடுதலையடைய அவன் முயல்கிறான்.

முயற்சித்துறைகள் பலப்பல; பல திறத்தன. அவை கடலெனப் பெருகிப் பரந்து கிடக்கின்றன. அவற்றுள் ஒன்று எளியதாய் - மிக எளியதாய் - என்னுள்ளங் கவர்ந்தது. அது கிறிஸ்து பெருமான் அறிவுறுத்தியது.

யான் மாணக்கனாயிருந்தபோது பைபில் படித்தேன். அப்பொழுது கிறிஸ்துவத்தில் என்னுள்ளம் படியவில்லை. பின்னே என் உள்ளம் அதில் ஈடுபட்டது. இதுபற்றி என் 'வாழ்க்கைக் குறிப்'பில் விளக்கஞ் செய்துள்ளேன்.

யான் எப் பாதிரியாரிடத்தும் ஞானஸ்நானம் பெற்றவனல்லன்; கிறிஸ்துவ மதத்தில் சேர்ந்தவனுமல்லன். எனது மார்க்கம் சமரச சன்மார்க்கம்.

எனது நெஞ்சம் கிறிஸ்து பெருமானை நினைக்கும்; ஜெபத்தில் திளைக்கும். ஜெபத்தால் மனந்திரும்பல், முறையீடு, அழுகை, மன்னிப்புப்பேறு முதலியவற்றின் நுட்பங்கள் நாளடைவில் எனக்கு அநுபவத்தில் விளங்கின. அவ்வநுபவ விளக்கம் இப் பாடல்களாகியது. பாக்களின் உள்ளுறைக்கேற்ப, 'கிறிஸ்துவின் அருள் வேட்டல்' என்னுந் தலைப்பு நூலுக்குச் சூட்டப்பட்டது.

யான் மனிதன்; குற்றங் குறையுடையவன். என் மொழியில் குற்றங் குறைகளிருக்கும். அவைகளை அறிஞர் பொறுத்தருள்வாராக.

சென்னை
இராயப்பேட்டை
15-6-1945

திருவாரூர் - வி. கலியாணசுந்தரன்

கிறிஸ்துவின

அருள் வேட்டல்

க. மாசு மனிதம்

மாசு மிகுந்த மனிதஇருள் போக்கவந்த
ஏசு உனைமறவேன் என்று. க

கன்னி வழிமலர்ந்த கற்பகமே என்னுயிரே
முன்னி உனைஅணைந்தேன் முன். உ

ஆசைக் கடல்விழுங்க ஆளானேன் அப்பாஉன்
நேசம் மறித்ததுவே நின்று. ந

பிழைபொறுக்குந் தெய்வம், பெரும!நீ என்றே
குழையுளத்தால் நானடைந்தேன் கொள். ச

வன்பேய் முனைப்பழித்த வள்ளல் கிறிஸ்துவே
உன்சேயாய் வாழ்வேன் உணர்ந்து. ரு

ஆணி அறைந்தவர்க்கும் அன்பான தெய்வமே
தோணிஎனக் காவாய் தொடர்ந்து. சு

சிலுவையும் ஆணியும் செந்நீரும் நெஞ்சில்
நிலவுந் தவமே நிறை. எ

க. ஏசு என்று உனை மறவேன் - ஏசு ஏசு என்று நினைந்தும் சொல்லியும் உன்னை மறவேன்.

உ. முன்னி - ஆழ நினைந்து.

ந. மறித்ததுவே - தடுத்ததுவே. ச. பெரும - பெருமானே.

ரு. முனைப்பு - செருக்கு ; திமிர் ; அகங்காரம். சேயாய் - பிள்ளையாய்.

எ. செந்நீரும் - இரத்தமும். நிறை - நிறைவு ; பூரணம் ; ஒழுக்கம் எனினுமாம்.

என்னுள்ளே நீபிறந்தாய் ஏசு பெருமானே
உன்னுள்ளே யானிறந்தேன் உற்று. அ

உன்குருதி மூழ்கினேன் உய்ந்தேன் திருக்குமரா
என்குருதி எங்கேயோ ஏது. கூ

வெள்ளை உடையும் மலைப்பொழிவும் என்னுள்ளக்
கள்ளம் அழிக்குங் கலை. க0

உ. அறத்தின் இயல்

அறத்தின் இயலையும் அன்பின் இயலையும் ஆய்ந்தளந்தேன்
திறத்தைத் தெளிகிலேன் சீற்றக் கொலைஞரின் தீச்செயலைப்
பொறுத்தருள் செய்த புனிதம் நினைவில் புகப்புகவும்
அறத்தன்பு நீயென் றறிந்தேன் கிறிஸ்துஎன் ஆருயிரே. க

ஏசினேன் உன்னை இனிய மொழியை இளமையிலே
கூசினே னில்லை குறையினைப் பின்னே குறித்தழுதேன்
ஏசுவே! உன்னருள் என்னுளம் எய்திய தெப்படியோ
மாசிலா அன்பே! மகனாய் உருக்கொண்ட மாணிக்கமே! உ

மலரைப் பறிக்கிலென் மாலை புனைந்திலென் மந்திரத்தின்
ஒலியைப் பெருக்கிலென் ஓவெனப் பாக்களை ஓதிலென்ன!
சிலுவையும் ஆணியும் செந்நீரும் சேர்ந்த திருவுருவம்
பொலியும்உளத்தினில் பொன்றிடும்பாவப் பொருப்புகளே.

வாக்கை அடக்கின் வயிற்றை ஒடுக்கின் மயிர்வளர்த்து
மூக்கைப் பிடித்திடின் மூச்சைத் தடுத்திடின் முத்தியின்பம்
தேக்குமோ ஐயோ செகத்தீர்! அடைமின் சிலுவைஉயிர்
போக்கிய ஏசுவின் பொன்னடி இன்பம் புகுந்திடுமே. ச

கூ. குருதி - இரத்தம்.

க. கிறிஸ்து - கிறிஸ்துவே.

உ. உன்னையும், உன்றன் இனிய மொழியையும் ஏசினேன்.

ங. பொன்றிடும் - அழிந்துபடும். பொருப்புகள் - மலைகள்; மலை மலையாய்க் குவிந்து கிடக்கும் பாவங்களெல்லாம் அழிந்துபடும் என்றபடி.

ச. பொன்னடி அடைமின்.

தத்துவ நூல்களைத் தாங்கித் தருக்கச் சபைகளிலே
வித்தகம் பேசி விழுந்தவன் என்று விழுமியஉன்
சத்திய வாக்குத் தடுத்தெனை ஆளத் தயாபரனே
மொத்திய மூர்க்கம் முறைமுறை சாய்ந்தது முன்னவனே. ரு

இறையவன் கோயிலை எண்ணி நுழைந்தாய் இளங்குமரா
கறைகளைக் கண்டதுங் 'கள்ளர் குகை'யெனக் காய்ந்துவிட்
குறைகளைப் போக்குங் குருமொழி யாயது கோதகற்றித் [டாய்
தறையைத் திருத்துந் தகைமையை என்னென்று சாற்றுவனே. சு

கள்கொலை காமம் களவுபொய் தீய கறைகழித்துத்
தள்ளும் வழிகளைச் சாற்றினர் பல்லோர் தரணியிலே
பள்ளிப் படிப்பாய்ப் பரவின, வாழ்வில் படிவதற்குக்
கொள்ளு மனமே கொலைஞரை மன்னித்த கோவடியே. எ

'ஒழுக்கம் விழுப்பம் உயிரினும் ஓம்பென்' றுரைத்திருந்தால்
கொழிக்குமோ தானே குலவி நடந்து, குவலயத்தீர்
ஒழுக்க வடிவாங் கிறிஸ்துவை உன்னி உளத்தழுதால்
அழுக்கைக் கழுவும், ஒழுக்கம் அரும்பி அலர்ந்திடுமே. அ

அன்பே! உனக்காண் பரிதென அன்னை அகந்திரண்டாய்,
என்புதோல் போர்த்து நடந்தாய், மொழிந்தாய், இருநிலத்தில்
மன்பதை நோய்கண் டிரங்கி இரங்கி மரித்தெழுந்தாய்,
பொன்னுரு வில்லையேல் புந்தியில் என்ன பொலிந்திடுமே. கூ

ரு. விழுமிய - சிறந்த ; மேலான.

சு. கறைகளை - மாசுகளை. கோது - குற்றம்.

எ. (வழிகள்) பள்ளிப் படிப்பாய்ப் பரவின. கோ - இறைவனது ; ஏசுவின்.

அ. ' ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலால் ஒழுக்கம் - உயிரினும் ஓம்பப் படும் '—திருவள்ளுவர். இருந்தால் - சும்மா கிடந்தால். ஒழுக்கம் தானே, குலவி நடந்து கொழிக்குமோ. குவலயத்தீர் - உலகீர். (அவ்வழுகை) அழுக்கைக் கழுவும்.

கூ. காண்பு - காண்டல். மன்பதை - மக்கள் கூட்டம். புந்தியில் - மனத்தில். பொன்னுரு - கிறிஸ்துவின் பொன்னுரு.

பாவி பிறந்தனன் பாவி வளர்ந்தனன் பாவவினை
மேவிய வாழ்வினன் மீக்கூர்ந்து பாவம் விளைந்தது
சாவியாய்ப் போகச் சமயப் புறத்தினில் சார்ந்தலுத்தேன்
தேவனே! அன்புச் சிலுவையின் நீழலைச் சேர்ந்தனனே. ௧௦

௩. அலகிலொளி

அலகிலொளி ஐயாவே அகிலமெலாம் உன்கருவில்;
உலகிடைநீ ஒருகன்னி உயர்கருவில் உதித்ததென்னே?
சிலைநுதலார் உலகினிலே செறிந்தஇழுக் கொழித்தவர்தம்
நிலைமையினை வளஞ்செய்ய நினைந்ததுவே நெஞ்சினிலே. ௧

எவ்வுயிர்க்குந் தாயான இறையவனே இவ்வுலகில்
செவ்வியலி ஒருதாயின் செழுங்கையில் வளர்ந்ததென்னே?
எவ்வுயிருந் தாயன்பை எய்திவிடின் இறையுண்மை [வே.
மெய்ம்மழவில் பொலியுமென்று விளம்புதற்கு வளர்ந்தது

பருவுடலை மறைத்தருளிப் பரமவுடல் அடைந்தக்கால்
திருமகளிர் விழிக்கமுதச் செழுங்காட்சி வழங்கியதென்?
திருமகண்மை உளமெய்நின் தெய்வவுரு விளங்குமென்று
மருவுலகம் உணரகுரு மகிழ்காட்சி வழங்கியதே. ௩

---

௧௦. மீக்கூர்ந்து - மேலும் மேலும் அதிகரித்து. (கூர்தல் - உள்ளது சிறத்தல்.) விளைந்தது அது; (அது - அப்பாவம்.) சமய அகம் சன்மார்க்கம்; சாந்த மளிப்பது. சமயப்புறம் சாந்தத்தை அளித்தல் அரிது; அஃது அலுப்பைப் பெருக்குவது.

௧. அலகு இல் - அளவில்லாத. சிலை - ஒளி; வில்லுமாம். நுதலார் - நெற்றியுடையவர்; (ஒளி விளங்கும் அல்லது வில்லைப் போன்ற நெற்றியுடைய பெண்மக்களின்.) பெண்ணுலகில், ஆணுலகால் சேர்ந்த இழுக்குகளைப் போக்கி, அவ்வுலகிற்கு நலஞ் செய்து அதை மேம்படுத்த என்றபடி.

௨. செவ்வியலி - செம்மை இயல்புடையவள்; (நற்குண முடையவளாகிய ஒரு தாயின்.) இறை உண்மை - கடவுளிருப்பு; தெய்வ நிச்சயம். மழவில் - குழந்தைமையில்; (கிறிஸ்து பெருமான் குழந்தைமையின் தெய்விகத்தைப் பற்றி அருளிய மொழிகளைச் சிந்திக்க.)

௩. மகண்மை - பெண்மை. மருவு உலகம் - காணப்படும் உலகம்; விளங்கும் உலகம்; கலப்பு உலகமுமாம்.

நெடுங்காலம் நஞ்சுமிழ்ந்து நிலம்வதைத்த நீளரவக்
கொடுங்கோன்மைகொதித்ததென்னை? குமரா நீ பிறந்ததுமே
கொடுங்கோன்மை விழுத்தவந்த குணக்கோவென் றுனைத்தெரிந்து
நடுங்கியதே கொடுங்கோன்மை நலிந்துவரல் கண்கூடே.

பேய்மையிலா உலகிருந்து பேயுலகிற் பிறப்பெடுத்துப்
பேய்புரிந்த சோதனையும் பெற்றுவெற்றி அடைந்ததென்னை?
பேய்நிலத்தில் சோதனையுண் டஞ்சாதே எனஅபயம்
பேய்மனத்து மக்களுக்குப் பெரியவனே நெரிப்பதற்கே. ௫

மாடிமனை யிடையேசு மலரடியை வையாமல்
காடுமலை கடல்குடிலில் கான்மலரை வைத்ததென்னை?
காடுமலை கடல்குடிலுங் கடவுணெறி கூட்டியற்கை
வீடமைதி யெனவிளக்க மேவியதே கான்மலரே. ௬

முடிசேர்ந்த முள்ளடுக்கும் முகஞ்சேர்ந்த எச்சிலுமே
இடிசோரும் உரமுடையாய்! இகலெழுப்ப விலைஎன்ன?
கடியாத பொறுமையன்புக் கலைவளர வேண்டுமென்று
நடையாலே நாட்டுதற்கு நல்லுளத்தில் எண்ணியதே. ௭

சிலுவையிலே கிறிஸ்துஉனைச் சேர்த்தாணி அறைந்தகொடுங்
கொலைஞரையும் பகையாது குழைந்தருளைச் சுரந்ததென்னை?
பலியிரத்தம் முழுகிமனம் படிந்துருகி மன்னிக்கும்
நிலவுலகம் படைப்பதற்கு நினைந்தருளைச் சுரந்தமையே. ௮

---

௪. நீளரவை (பாம்பை) யொத்த கொடுங்கோன்மை. கொடுங்கோன்மை அன்று நடுங்கியது. அன்றுதொட்டுக் கொடுங்கோன்மை படிப்படியே நலிந்துவரல் கண்கூடு.

௬. குடிலில் - குடிசையில்.

௭. உரம் - பலம். இகல் - பகைமை; போர். பொறுமை அன்பு, கண்டித்தல் - அழித்தல் - முதலியன இல்லாததாகலின், அது 'கடியாத பொறுமை அன்பு' என்னப்பட்டது.

௮. நீ பலியாக அதனின்றும் சிந்திய இரத்தத்திலே. மன்னிக்கும் அன்பு உலகை.

ஒருகன்னம் அறைந்தவர்க்கு மறுகன்னங் காட்டென்றும்
கருவியினுல் வெட்டுபவர் வெட்டுண்பர் கடியென்றும்
பொருநரையும் நேசியென்றும் போதனையால் சாதனையால்
மருவவைத்த கிறிஸ்து! உன்றன் மலரடியில் அடைக்கலமே. கூ

வாளேந்திப் போர்புரிந்த வாகையரும் மாண்டுவிட்டார்
வாளேந்தாக் கிறிஸ்துவே நீ மரித்தெழுந்தாய் வீரவள்ளால்!
வாளேந்தும் வழியுழன்றேன் வழிகண்டேன் மரித்தெழுவேன்
வாளேந்தா நெறிவளர்க்க மலரடியில் அடைக்கலமே. கO

ச. உலகமெலாம்

உலகமெலாம் பாவஇருள் உமிழ்ந்துநின்ற வேளை
ஒடுக்கஅதைக் கன்னிவயிற் றுதித்தபர ஒளியே!
இலகுடுக்கள் நீபிறந்த இடங்குறிக்கக் கலைஞர்
ஏகிஉன்றன் அடிவணங்க இன்பமருள் சேயே!
கலகமன வேந்தாட்சி கலகலத்து வீழக்
கடலுலகில் அருளாட்சி கால்கொண்ட அரசே!
அலகையினை அதட்டியதன் சோதனையை வென்ற
ஆண்டகைமை வீரகுரு! அடியையடைந் தேனே. க

தொழிலாளி வழிவளர்ந்தாய் தொழுவத்தில் வதிந்தாய்
சூழ்வனத்தில் ஆழ்கடலில் தொடர்மலையில் நடந்தாய்
விழியாத வலைஞரையும் விரும்பிஅழைத் தாண்டாய்
விளையாட்டுக் குழந்தைகளை வெறுத்தவரைக் கடிந்தாய்

கூ. கடி - விலக்கு; நீக்கு; வாளேந்தலை ஒழி என்றபடி. பகைவரிடத்தும் அஹிம்சா தர்மத்தைக் கடைப்பிடி என்றவாறு. பொருநரையும் - பகைவரையும்.

கO. வாகையரும் - வெற்றிமாலை அணிந்தவரும். இப்பொழுது உன் அருளால் வழி கண்டேன் என்றபடி.

க. உடுக்கள் - நட்சத்திரங்கள். கலைஞர்-சாஸ்திரிகள். சேயே-குழந்தையே. அலகையினை - பேயினை.

உ. 'அப்பொழுது சிறு பிள்ளைகளை அவர் தொடும்படி அவரிடங் கொண்டுவந்தார்கள்; கொண்டுவந்தவர்களைச் சீஷர் அதட்டினார்கள். இயேசுவோ அதைக்கண்டு விசனப்பட்டு: சிறு பிள்ளைகள் என்னிடம்

அழியாத வீடென்றே அவர்மனத்தைக் கொண்டாய்
அருவருக்கும் அழுக்கனங்கின் அழுகைக்கருள் சுரந்தாய்
பழிநோயர் தொழுநோயர் படர்ந்துவரக் குமரா !
பரிந்தவர்தந் துயர்களைந்தாய் பாவிமுகம் பாரே. உ

அன்றாட அப்பமெங்கட் கருள்புரிக என்றும்
அடுத்துவரு நாட்கவலை அடையற்க என்றும்
என்றேனுஞ் செடிபறவை என்னஉண்பேம் உடுப்போம்
என்றெண்ணி வதைந்துவதைத் தேங்கினவோ என்றும்
நன்றாக இறைஉறுதி எளிமைவழி நவின்றாய்
ஞானமொன்று கடபடம்நீ நாட்டவில்லை ஐயா !
பொன்றாத மொழிக்குரிய பொருந்தெளிமை என்னுள்
புகுந்ததுவும் உன்னருளே புரிகைம்மா றிலையே. ௩

வருகிறதற்கு இடங்கொடுங்கள் ; அவர்களைத் தடைபண்ணுதிருங்கள்; கடவுளின் ராஜ்யம் அப்படிப்பட்டவர்களுடையது'—மார்க் : 10 : 13–5. தொழுநோயர் - குஷ்டரோகிகள்.

௩. ' அன்றன்று வேண்டிய எங்கள் ஆகாரத்தை இன்றும் எங்கட்குத் தாரும்'—மத்தேயு : 6 : 11. ' நாளைய தினத்திற்காகக் கவலைப்படாதிருங்கள்'—மத்தேயு : 6 : 34. ' எதை உண்போம் எதைக் குடிப்போமென்று உங்கள் உயிருக்காகவும், எதை உடுப்போமென்று உங்கள் உடலுக்காகவும் கவலைப்படா திருங்களென்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். உணவைவிட உயிரும் உடையைவிட உடலும் முக்கியமல்லவா ? ஆகாயத்துப் பட்சிகளைக் கவனித்துப் பாருங்கள் ; அவைகள் விதைக்கிறதுமில்லை அறுக்கிறதுமில்லை களஞ்சியங்களில் சேர்த்து வைக்கிறதுமில்லை ; அவைகளையும் உங்கள் பரமபிதா பிழைப்பூட்டுகிறார்; அவைகளைப்பார்க்கிலும் நீங்கள் விசேஷித்தவர்களல்லவா? கவலைப்படுகிறதினாலே உங்களில் எவன் தன் ஆயுளின் அளவோடு ஒரு முழத்தைக் கூட்டுவான் ? உடைக்காகவும் நீங்கள் கவலைப்படுகிறதென்ன ? காட்டுப் புஷ்பங்கள் எப்படி வளருகின்றனவென்று கவனித்துப் பாருங்கள்; அவைகள் உழைக்கிறதுமில்லை நூற்கிறதுமில்லை ; என்றாலும், சாலொமோனே தன் சர்வ மகிமையிலும் இவைகளில் ஒன்றைப்போல் உடுத்தியிருந்ததில்லையென்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். இன்றைக்கிருந்து நாளைக்கு அடுப்பிலே போடப்படும் காட்டுப்புல்லைக் கடவுள் இவ்விதமாய் உடுத்தினால்,

பன்னிருவ ருள்ளொருவன் காட்டிஎனைக் கொடுப்பன்
படிந்தொருவன் சோதனையில் மறுதலித்தே விடுவன்
என்றுமுன்னர் வாய்மலர்ந்தாய் ஏசுபெரு மானே!
இருநிகழ்ச்சி நடந்தமையை இவ்வுலகம் அறியும்
அன்னவரைக் காயாமல் ஆண்டஅருட் கடலே!
அடியரையும் சோதனைப்பேய் அலைக்குநிலை உணர்ந்தேன்
என்னனையர் எளிமையினை எவ்வுரையால் சொல்வேன்
எடுத்தணைக்க நீஇலையேல் எங்கள்கதி என்னே. ௪

உன்னருளால் உன்னுடனே உறைந்தவரும் பேயின்
உறுத்தலினால் உனைமறந்த உண்மையினைத் தேர்ந்தேன்
என்மனத்தின் எளிமைகுறித் தேக்கமுற்றேன் ஐயா!
ஏசுஎன்றும் கிறிஸ்துஎன்றும் எண்ணியெண்ணிக் கிடந்தேன்
மன்னவனே! சிலுவையிலே மரித்தபின்னர் பேயின்
மயக்கமில்லை சீடருக்கு மயங்காமை தெளிந்தேன்
பொன்னுடலம் பொழிகுருதிப் பெருக்கினிலே ஆழ்ந்தேன்
பொல்லாத பேய்க்குறும்பு புகஇடமும் உண்டோ! ௫

அன்புநெறி சிறந்ததென அகிலமுணர்ந் துய்ய
ஆண்டவனே என்செய்தாய் அதைநினைந்தால் அந்தோ!
என்புருகும் உயிருருகும் எண்ணமெலாம் உருகும்
எம்மொழியால் இயம்பவல்லேன் ஏழைமகன் அப்பா!
மன்னுலகில் அவதரித்தாய் மக்களிடை வதிந்தாய்
மறைமொழிந்தாய் அவ்வளவில் மனம்நிறைய இலையோ
பொன்னுடலை வதைக்கவிட்டாய் பொலியுயிரை நீத்தாய்
பொறையன்பு நீயென்னும் பொருண்மைதெளிந் தேனே.

அற்ப விசுவாசிகளே, உங்களை உடுத்துவது அதிக நிச்சயமல்லவா? ஆதலால், எதை உண்போம் எதைக் குடிப்போம் எதை உடுப்போமென்று கவலைப்படவேண்டாம்'—மத்தேயு: 6 : 25 - 31. அழியாத உன் மொழிக்கு உரித்தாய்ப் பொருந்தும்.

௪. ஒருவன் - யூதாஸ்காரியோத். ஒருவன் - பேதுரு.

௫. உறைந்தவரும்-வாழ்ந்தசீடரும். உறுத்தலினால்-தாக்குதலால்.

௬. பொறை - பொறுமை.

அன்பேநீ ஆதலினுல் ஆருயிர்கள் பொருட்டுன்
அழகுடலை வதைக்கவிட்டாய் அருளுயிரை நீத்தாய்
இந்நிலத்தில் அச்செயலை எக்குரவர் ஏற்ருர்
இளங்கன்னி வயிற்றுதித்த இறைமைமணி விளக்கே
அன்பினிலே குறையிருந்தால் அருஞ்செயலை ஆற்றல்
ஆகாதே ஆகாதே 'அன்புடைய அறவோர்
என்பும்பிறர்க் குரிய'ரென எழுந்தமொழிக் குகந்த
இலக்கியமா யிலங்கிநிற்கும் ஏசுகுரு நாதா! எ

வான்காணு முழுமதியே வாடாத பொழிலே
மருந்தறியா நோய்தீர்க்கும் மாமருந்தே மணியே
ஊன்காணு உளத்திரக்கம் ஊற்றெடுத்தே ஓடி
ஒளிர்குருதி யாகிஉன்றன் உரங்கால்கை ஒழுகல்,
' நான் 'காணுக் கண்ணினுக்கு நல்விருந்து செய்தாய்
நாயகமே! நினைவிலந்த நற்காட்சி அருளே
தேன்காணு இன்சுவையே தெவிட்டாத அமுதே
தெய்வமணாக் கிறிஸ்துவெனுந் திருக்குமர குருவே. அ

அமைதிமலை மீதமர்ந்தே அறமழையைப் பொழிந்தாய்
அன்பாருய் அருட்கடலாய் அதுபெருக லாச்சே
இமையளவில் அதில்திளைத்தால் இகல்பகைகள் போகும்
எவ்வுயிருஞ் சோதரமா யிலங்குநிலை கூடும்
சமயவழி வகுப்புவழி சாம்ராஜ்ய வழியே
சன்னைடிக அன்புவழிச் சார்பழிந்து போச்சு
சமதருமம் நிலவியெங்கும் சாந்தமலைப் பொழிவு
சகமாகும் அந்நிலையைச் சற்குருவே அருளே. க

எ. எக்குரவர் - எக்குரு. ' அன்பிலா ரெல்லாந் தமக்குரியர் அன்புடையார் - என்பும் உரியர் பிறர்க்கு'—திருவள்ளுவர்.

அ. முழுமதியே - பூரண சந்திரனே. பொழிலே - சோலையே. மணிமந்திர ஔஷதம் என்பது வழக்கு. ஊன் உளத்தில் இரக்க மெழா தாகலின், ' ஊன்காணு உளத்திரக்கம்' என்றபடி. உரம் - மார்பு. ஒழுகலை...செய்தாய்.

க. திளைத்தால் - மூழ்கினுல். இகல் - போர்.

உலகிறங்கிக் குமரன் அன்பை உணர்த்தியபின் மக்காள்!
யோகமென்றும் யாகமென்றும் விரதமென்றும் உழலல்
கலகமென்று மனைநீத்தல் தாடிசடை வளர்த்தல்
கனல்பசியால் வீடுதொறுங் கையேந்தல் முதலாம்
பலநெறிகள் படர்தலென்ன? பகுத்தறிமின் அறிமின்
பத்திநெறி யொன்றில்நின்று பாவமுறை யிட்டுச்
சிலுவையிலே சிந்தைவைத்தால் தீமையெலாம் அகலும்
செகமெல்லாம் சோதரமாய்த் திகழ்தல்பெற லாமே. ௧௦

௫. பொய்யிலே

பொய்யிலே நோக்கம் புகழிலே நாட்டம்
பொருந்திய வாழ்க்கையை வெறுத்து,
மெய்யிலே உள்ளம் பணியிலே பற்றும்
மேவுநல் வாழ்க்கையை விரும்பி,
ஐயனே கிறிஸ்து அப்பனே என்றுன்
அடியினை நாடொறும் நினைந்து
கையனேன் உருகிக் கசிந்ததை அறிவாய்
காத்தருள் கருணைமா நிதியே. ௧

வெகுளியில் முளைத்து வெகுளியில் வளர்ந்து
விடக்கனி விளைதலை யுணர்ந்து
வெருகலைப் பயிற்சி துணைசெயு மென்று
வீணிலே கழித்தனன் காலம்
'பகைவரை நேசி' என்றுரை பகர்ந்து
பண்புறக் காட்டிய ஏசு
பகவனே என்று பாதமே அடைந்தேன்
பார்த்தருள் கருணைமா கடலே. ௨

---

௧௦. சோதரமாய் - சகோதரமாய்.

௧. கையனேன் - வஞ்சகன்.

௨. வெகுளி - கோபம். விடக்கனி - விஷமாகிய கனி.

குற்றமே உடையேன் குறைகளை வளர்த்தேன்
　　குறும்புகள் பலப்பல செய்தேன்
கற்றனன் நூல்கள் கழகத்தின் அறிவால்
　　கடபட உருட்டலைப் புரிந்தேன்
பற்றினன் பொல்லாப் பாழ்நெறி நல்ல
　　பண்புறு நெறியினை நாடி
இற்றைநாள் உன்றன் எழிலடி அடைந்தேன்
　　ஏசுவே காத்தருள் இறையே. க

புள்ளமர்ந் தினிய பாக்களை முழங்கும்
　　பொழிலினைக் கண்டனன் புகுந்தேன்
உள்ளமே கவரும் உயர்கனி பறிக்க
　　உற்றனன் மரங்களி னிடையே
முள்ளினம் மருட்ட மயங்கினன் ஏசு
　　மூர்த்தியே! என்னிலை தெரிந்து
முள்ளிலா மரமாய் முதிர்கனி அளித்தாய்
　　முன்னவா! அருட்பெருக் கென்னே. உ

தண்புனல் வேட்கை தாக்கிட அலைந்தேன்
　　தடங்களைத் தேடினன் கண்டேன்
நண்ணினன் ஒன்றை நாற்புறங் கள்ளி,
　　நயந்தனன் வேறொரு தடத்தைத்
திண்ணிய முதலை திரிந்தது, பிறிதில்
　　தீஅரா, நடந்தான் சார்ந்து
பன்னொளி தடமாய்ப் பரிந்தனை திரிவது
　　பரமநின் னருட்டிற மென்னே. ௩

க. கழகம் - சபை ; வாதசபை.

உ. புள்-பறவை. முள்ளினம் - முட்களையுடைய மர இனங்கள்.

௩. தண்புனல் வேட்கை - தண்ணீர் தாகம். தடங்களை - நீர் நிலைகளை ; குளங்களை. நயந்தனன் - விரும்பினன் ; விரும்பி நண்ணினன். பிறிதில் தீஅரா - மற்றத் தடத்தில் தீய நச்சுப்பாம்பு. பரிந்தனை - பரிந்து தோன்றினை ; (பரிவு - அன்பு) ; அன்புடன் [illegible] தோன்றினை ; பரிந்து வந்தனை என்றபடி.

அலைகடல் அமைதி அடையவே செய்தாய்
அப்பனே! மக்களின் மனத்துள்
அலையெலாம் ஒடுங்க மலைப்பொழி வளித்தாய்
அருட்பெருங் குருபர! எல்லாம்
சிலுவையில் செறியச் சிறக்கவே வைத்தாய்
சிந்தையிற் சிலுவையின் கலைகள்
நிலவநாள் தோறும் ஜெபஞ்செய வேண்டும்
நின்னருள் அதற்குமே தேவை. சு

தீயரைச் சேர்தல் தீமையென் றெண்ணிச்
சிந்தையில் ஒதுங்கியே நின்றேன்
நாயினேன் என்றன் நலன்களை நாடி
நயந்தனன் பாவியாய் வளர்ந்தேன்
பேயினை யொழித்த பெரியனே! ஜெபத்தில்
பித்தினைக் கொண்டபின் ஐயா!
தீயரை நண்ணித் திருப்பணி செய்தேன்
தீமைகள் அணுகவும் இலையே. எ

என்னிடங் குறைகள் பிறரிடங் குறைகள்
எழுவதைக் கண்டபோ தெல்லாம்
உன்னடி எண்ணி உருகியே ஜெபத்தில்
உளங்கொளும் உணர்வினை அளித்தாய்
என்னகைம் மாறு செய்குவன் ஏழை
ஏசுவே! எம்பெரு மானே!
அன்பினால் உலகை அமைதியில் நிறுவ
அவதரித் தருளிய அரசே! அ

பள்ளியில் உன்றன் பான்மொழி பயின்றேன்
பரிசிலை உளங்கொடு நாயேன்
எள்ளினேன் உன்னை; இன்மொழி பின்னை
இரங்கவும் வருந்தவும் செய்யக்
கள்ளனேன் அழுதேன் பிழைபொறுத் தாண்டாய்
காய்தலும் வன்மமும் இல்லா
வள்ளலே! நாளும் ஜெபத்தினில் மனத்தை
வைத்திடும் வாழ்வடைந் தேனே. க

க. பான்மை மொழி. பரிசிலை - சம்மானத்தை. உன்றன் இன்மொழி.

புரிசடை முடியும், பூந்துளி நுதலும்,
புவியுயிர்க் கிரங்கிய விழியும்,
வரையினில் நின்று மறைமொழி வாயும்,
வளர்திருத் தாடியும், குருதி
சொரிசெழு மார்பும், சுடுமுளைக் காயம்
துலங்குங்கை கால்களும், சிலுவை
மருவிய வடிவும், மனமலர் ஜெபத்தை
வழங்கிய வள்ளல்! நீ வாழி. கO

சா. உலகெலாம்

உலகெலாம் உய்ய வேண்டி உருக்கொடு மண்ணில் வந்தாய்
நலமிகு உவமை யாலே ஞானசீ லங்கள் சொற்றாய்
கலகமுங் கரவுங் கொண்ட கண்ணிலாப் பேயைச்சாய்த்தாய்
அலகிலா ஒளியே! ஏசு ஐயனே! போற்றி போற்றி. க

தரையினில் உதித்த கோலம் தையல்கை வளர்ந்த கோலம்
வரையினில் இவர்ந்த கோலம் வனத்தினில் நடந்த கோலம்
திரைகடல் கடந்த கோலம் சிலுவையில் பொலிந்த கோலம்
உறைமனம்ஜெபத்தால்பெற்றேன் உத்தம!போற்றிபோற்றி. உ

முள்வன முளைப்புச் சாய முடியமலை மிடுக்கு மாயத்
தள்ளலைச் சீற்றம் வீயத் தாண்மலர் வைத்து வைத்து
மெள்ளவே நடந்த காட்சி வேய்மனம் அமுத மாச்சு
வள்ளலே! ஜெபத்தின் பேறு! மலரடி போற்றி போற்றி. ந

அங்கியைத் தொட்ட பெண்ணை அன்பினால் நோக்கி'உன்பால்
தங்கிய நேசம் உன்நோய் தவிர்த்ததென்' றருளிச் செய்தாய்
பொங்கிய மொழியில் மூழ்கிப் பொருந்திய ஜெபத்தில் நின்றேன்
இங்கென தூனங் கண்டேன் ஏசுவே போற்றி போற்றி. ச

கO. வரையினில் - மலையினில். மனத்தில் மலரும்படியான ஜெபத்தை.

உ. இவர்ந்த - ஏறிய. உறை - தங்கும்.

ந. தள்...வீய - தள்ளும் கடல் அலைகளின் கோபம் ஒடுங்க. வேய் - அணியும் ; சூடும்.

ச. ஜெபஞ் செய்யச் செய்ய என் ஊனங்கள் - குறைபாடுகள் - நன்கு விளங்கின என்றபடி.

அலையிலா ஆழி யானாய் அருட்புனல் மேக மானாய்
நிலைகனி மரமு மானாய் நீங்கலில் ஒளியு மானாய்
புலனிலாக் கடவு ளானாய் புலனுடைக் கிறித்து வானாய்
நலமிலேற் கன்பே ஆனாய் நாதனே! போற்றி போற்றி. ௫

ஜீவநூற் பயிற்சி வேண்டும் ஜீவநீர்ப் படிதல் வேண்டும்
ஜீவநன் னீழல் வேண்டும் ஜீவசெஞ் செல்வம் வேண்டும்
ஜீவனில் ஜீவன் வேண்டும் செபமிசை பெறுதல் வேண்டும்
ஜீவனை ஈந்த தேவே! திருவடி போற்றி போற்றி. ௬

வாழ்ந்திட உலகை வைத்தாய் மானுடப் பிறவி வைத்தாய்
சூழ்ந்திடச் சபைகள் வைத்தாய் தோத்திரஞ் செய்தே உன்பால்
ஆழ்ந்திடச் சிலுவைக் கோலம் அன்புடன் வைத்தாய் வைத்தாய்,
வீழ்ந்திடல் எற்றுக்கிங்கே, விமலனே! போற்றி போற்றி. ௭

பரனரி அணைவா னென்றும் பார்பதம் படியே என்றும்
இரவிலும் நினைந்தேன் நெஞ்சம் ஏந்திய காட்சி என்ன! -
சிரமுடி முள்ளும் மண்ணில் சேவடி நடையும் - ஏசு
பராபரன்நீ என்று கொண்டேன் பதமலர் போற்றி போற்றி.

அன்பினால் யாக்கை ஏற்ற ஐயனே! போற்றி போற்றி
மன்பதை பாவந் தீர்க்க மரித்தவா! போற்றி போற்றி
இன்புற உயிர்த்தெழுந்த ஈசனே! போற்றி போற்றி
என்பிழை பொறுக்கும் ஏசு எந்தையே! போற்றி போற்றி.

பராபரக் கடவுள் வாழி பரிசுத்த ஆவி வாழி
நிராமயக் குமரன் வாழி நிறையருள் அடியார் வாழி
புராதன மொழிகள் வாழி புண்ணியச் சிலுவை வாழி
விராவிய குருதி வாழி வியன்சபை வாழி வாழி. ௧௦

---

௫. ஆழி - கடல். ௭. (பாவத்தில்) வீழ்ந்திடல்.

௮. பரன் அரிஅணை வான் - பரமனுடைய சிம்மாசனம் விண். பார்பதம்படியே - மண்ணுலகம் அவனது பாதப்படியே. உருவின்றி ஆவியாய் விளங்கும் பராபரத்தை நினைந்தேன். அஃது என்னுள் நிலைக்கவில்லை. நிலைத்தது எது? தலையில் முண்முடியும், மண்ணில் அடிவைத்து நடந்த நடையும் உடைய ஏசுவின் வடிவம் என்னுள் நிலைத்தது. ஆதலின் பராபரம் ஏசு என்றபடி.

௯. (உயிர்கள்) இன்புற. ௧௦. விராவிய-கலந்த; பொருந்திய. சிலுவையில் கலந்த-பொருந்திய-ஏசுவின் இரத்தம் வாழி என்றபடி.

எ. ஏசு கிறிஸ்து

ஏசு கிறிஸ்து பெருமானே
எந்த உயிர்க்கும் அருள்வோனே. க

கிறிஸ்து கிறிஸ்து என்போமே
கிட்டிய பாவம் பின்போமே. உ

கன்னி வயிற்றில் உதித்தோனே
கருணையை உலகில் விதைத்தோனே. ௩

உருவம் இல்லா ஆண்டவனே
ஒளியாய் என்புடல் பூண்டவனே. ௪

அன்பை அளிக்க வந்தோனே
ஆருயிர் உலகுயத் தந்தோனே. ரு

குலைந்தது குலைந்தது கொடுங்கோன்மை
குமரா எழுந்ததுன் செங்கோன்மை. சு

தீராப் பிணிகளைத் தீர்த்தோனே
தெவ்வரை அன்பாய்ப் பார்த்தோனே. எ

குழந்தை உள்ளம் உணர்ந்தோனே
கோதில் வீடென் றுரைத்தோனே. அ

தெய்வக் குமர குருபரனே
சிவரைத் தாங்குஞ் செங்கரனே. கூ

ஏசுவே என்றதும் நெஞ்சுருகும்
எல்லாப் பாவமும் இரிந்தருகும். க0

கண்ணே மணியே கற்பகமே
காண்முளை யாகிய அற்புதமே. கக

பெண்ணுக் குரிமை ஆக்கியவா
பெருநோய் தொழுநோய் போக்கியவா. கஉ

ஆணியில் சிந்திய செந்நீரே
அகிலம் புரக்கும் நன்னீரே. க௩

எ. தெவ்வரை — பகைவரை.

கிறிஸ்துவின் இரத்தம் பெருமருந்து
கேடில் இன்பம் தருவிருந்து. ௧௪

திருமலை பொழிந்தது சொன்மறையே
சிலுவை வழிந்தது செயன்முறையே. ௧௫

சிலுவையில் நின்ற செழுங்கோலம்
சிந்தையில் படிந்திடின் நறுஞ்சீலம். ௧௬

சிலுவை நுட்பம் உளத்தினிலே
சேர்ந்தால் விடுதலை அளித்திடுமே. ௧௭

அமைதி அளிக்கும் அரசாட்சி
ஐயன் குமரன் அருளாட்சி. ௧௮

மரித்தும் எழுந்த சத்தியமே
மரணம் இன்மையின் தத்துவமே. ௧௯

வாழ்க கிறிஸ்து, போதனைகள்
வாழ்க சிலுவை, சாதனைகள். ௨௦

௧௫. திருமலையில் சொல் (மலைப்பொழிவு); சிலுவையில் செயல்; அச்சொல் இச்செயலாயிற்று. கிறிஸ்து பெருமான் போதித்தவழி சாதித்துங் காட்டினரென்க.

௨௦. வாழ்க சிலுவையும், சாதனைகளும்.